

اولین همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم انسانی
The first International Conference on Innovation and Research in Arts and Humanities
بررسی قواعد کلی قائم مقامی در حقوق مدنی و حقوق تجارت

منصور عطاشنه¹ و زهرا عطاشنه²

1 دکتری حقوق تجارت بین الملل، استادیار دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید

چمران، ایران

2 کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، دانشگاه علوم تحقیقات، ایران

چکیده

قائم مقامی در قانون مدنی بارها مورد اشاره قرار گرفته است. از دیدگاه مقنن مدنی، امر قائم مقامی بدون تحصیل اراده اشخاص دارای نتایج و آثار نخواهد بود، در حالی که امر قائم مقامی در حقوق تجارت حکم قانونگذار بوده و آثار آن بدون تحقق حاکمیت اراده تک تک افراد دخیل قابل تصور می باشد. مانند امر قائم مقامی پس از فوت تاجر ورشکسته یا قائم مقام تجاری و ادغام شرکتها. یافته های این تحقیق نشان می دهد که علیرغم عدم پیش بینی مباحث مستقل برای ادغام در قانون تجارت و اکتفا به اشاره صرف در قانون تعاون به قوانین راجع به ادغام شرکت های دولتی، می توان گفت که قانونگذار ایرانی نیز بسیاری از مفاهیم مربوط به ادغام را پذیرفته و امر قائم مقامی را در این خصوص به حکم خویش بیان نموده است.

واژه های کلیدی: روابط حقوقی، قائم مقامی، حاکمیت اراده، فوت تاجر ورشکسته، ادغام شرکتها

Studying the general rules for succession in Private and Commercial Law

Mansour, Atasheneh¹; Zahra, Atasheneh²

¹ Department of law, University of Shahid Chamran, Professor, Ahwaz, Iran

² Department of law, Resaearch Sciences University, Ahwaz, Iran

Subtract

Succession has been mentioned in Civil Law many times. The Civil Law legislator has left the consequences of succession to the parties involved. Meanwhile in Commercial Law the rules considering succession are dictated by laws and the effects may appear without permission of the successor. Just as in the case of Commercial Law which is considering the continuity of the representation to the bankrupt trader without the permission of his or her successors and the same rule applies in the company's merger in which all of the shareholders' acceptance may not be needed. The result of this research shows that despite the fact that the rules of merging companies have not been independently dealt with in Iranian laws but regarding to the case of Corporative Company Law of 1350 and acceptance in merging governmental companies, it can be concluded that the Iranian legislator has accepted many of the issues regarding to the merging companies and that the law governs the rules of succession.